Kőszeg, 1906. október hó 7-én.

KŐSZEG ÉS VIDÉKE

Szépirodalmi, társadalmi, és közgazdasági hetilap.

Megjelenik minden vasárnap.

Előfizetési ár:
Egész évre 8 korona, félévre 4 korona negyedévre 2 korona, egyes szám ára 20 fillér.
Nyilttér sora 40 fillér.
Hirdetés nagyság szerint

A lap szellemi részét illető közlemények a szerkesztőséghez intézendők.
Előfizetési pénzek és reklamációk Feigl Gyula kiadó címére küldendők.

XXVI. évfolyam. | Felelős szerkesztő: JAMBRITS LAJOS. | 40. szám.

Hol a tulipán?

Irta: Tali Ferenc Lajos.*

Az utókor bizonyára tisztelettel fog megemlékezni az uttörőkről, akik uj korszakot vannak hivatva teremteni e nemzet politikai és az ezzel szorosan összefüggő gazdasági történetében.

Igaz ugyan, hogy Magyarországon a multban létesitett kisebb gyárak nem tudták kiállani a versenyt az életmes külföldi, különösen osztrák tőkével szemben és egyes gyárak kénytelenek voltak üzemüket beszüntetni, csakhogy ma már egészen más viszonyok vannak, mint voltak tiz esztendő előtt és különösen az 1917-ben életbeléptetni szándékolt önálló gazdasági berendezkedés esetén óriási lendületet fog tenni a magyar fogyasztás s az ezen határidő előtt felállitott és üzembe helyezett gyárak, ipartelepek bizonyára fényesen fognak prosperálni. Azt pedig, hogy az ilykép szervezett üzemek a befektetett tőkének megfelelő kamatait biztositják, fejtegetnem fölösleges.

Mindezek nyomán nem szorul bizonyitásra, hogy a közönségtől függ, hogy iparunk s ezzel együtt kereskedelmünk is óriási lendületet nyerjen.

Ezt azonban csak ugy érhetjük el és a vállalkozásnak csak ugy lesz meg a reális alapja, ha szakitunk a multtal, a multnak minden hibáival. A jövőben legalább is ugyanannyi jóakarattal kell fogadnunk a hazai ipart, mint amilyen lázasan kapkodunk jelenleg az osztrák és a külföldi gyártmányok utáu.

Nem hiszem, hogy a vén Európában lenne még egy nemzet, amely önnönmagának olyan kegyetlen ellensége, mint a magyar. Sir az ember lelke, ha látja, hogy keservesen szerzett pénzünket milyen bájos könnyelmüséggel szórjuk a külföld ölébe; ámbár tudjuk, látjuk, hogy amily mértékben — a mi pénzünkből — gazdagodnak a külföldi nemzetek, éppen olyan mértékben szegényedünk mi napról-napra.

Amikor a tulipán mozgalom szivet-lelket emelő módon megindult, azt hittem, hogy hatalmas lavinává növekedve egyszerre elsöpri az osztrák és külföldi ipartermékeket is hogy ez a nagyarányu akció fordulópontot jelent társadalmi és gazdasági életünkben.

Az elsők között voltam, akik örömmel és igazi lelkesedéssel tüztük föl ezt a magyar nemzeti szimbólumot. Fájdalom, a tulipán hamarosan hervadásnak indult, illetve — bronzból lévén — olvadni kezdett, elolvasztotta a régi magyar betegség, a — szalmaláng!

Hol van ma a tulipán? Ki viseli ma már ezt az igazán szép és a nemzeti felbuzdulás szent jegyében született szimbólumot? — Senki!

Ugy tünik föl előttem az egész mozgalom, mint mikor egy nagy beteg — a halál közeledtével — feleszmél még egy pár pillanatra, de csakhamar ismét visszaesik lethargikus állapotába.

A mi társadalmunk is feleszmélt egy pillanatra, de ma már ismét ott vagyunk, ahol a tulipánmozgalom előtt voltunk: tele marokkal szórjuk a pénzt a selejtes osztrák árukért.

Pedig — ha meggondoljuk — egy kis jóakarat mellett aprólékos dolgokkal szinte csodákat művelhetne a társadalom. Feltéve persze, ha volna benne akarat és elhatározás.

Hogy tovább ne menjünk, posztóért évente temérdek millió vándorol külföldre, az osztrák, a cseh, a morva, a német s az angol gyárosok zsebeibe. Nálunk nem is tekintik urnak azt, aki magyar posztóból készitteti ruháit. Pedig tagadhatatlan, hogy gyapjunk az első minőségü Európában.

Nem kellene tehát egyéb, mint hogy azokat, akik a divatot irányitják, annak minémüségét megszabják, hassa át egy kis nemzeti szellem. Tessék a nemzeti és országos kaszinó tagjainak kizárólag magyar posztóból készittetni a ruháikat és majd meglátják az urak, hogy utánuk megy egész Magyarország. Jól ismerem én a mi közönségünket és biztosra veszem, hogy egy-két esztendő leforgása alatt a gácsi és zsolnai posztógyáron kivül még egy pár hatalmas ipartelep logja feldolgozni a kitünő magyar gyapjut posztóvá és egy pár ezer embernek fog megélhetést adni.

Ha az amerikaik rongyos ruhában tudtak járni — mert nem akartak idegen posztót használni — amig megteremtették a saját hatalmas gyáraikat, annyit mi is méltán elvárhatnánk a társadalom vezető elemeitől, hogy tüntetőleg jó példával járjanak elől.

Az ilyen kicsinyesnek látszó, de tulajdonképen nagy horderejü társadalmi akció mély nyomokat hagyna maga után.

Eltekintve attól, hogy évente milliók és milliók maradnának itthon, csakhamar óriási lendületet venne a posztógyártás és ezen a réven nagy mértékben csökkene a kivándorlás.

De mintha hallanám a közönség véleményét:

— A magyar posztó nem jó, nem szép, nem versenyképes, nem fedezheti a szükségletet.

Ezt is elhiszem! De hiszen a gyermek se tud egyszerre járni; azt is támogatni kell első lépéseiben.

Ha meg lesz bennünk a mindent kiegyenlitő és összefoglaló hazaszeretet és a szilárd, semmivel és senkivel meg nem alkuvó elhatározás, akkor kezdetben elnézzük a serdülő ipar apró fogyatko-

* A szerzőnek *„A magyar nemzeti állam kiépitéséről“* cimü most megjelent röpiratából.

Tárca.

Régi dalok.

Irta: Lengyel Menyhért.

Régi dalok, régi versek
Szerelemről szóltatok.
Szőke lányok, barna lányok
Sokat irtam rólatok.
Ah! mert sokszor, ugyszerettem
Azt hittem, hogy meghalok;
Édes, gyötrő szerelemről
Szóltak akkor e dalok.

Régi dalok, régi versek
Kedves emlék mindahány.
Ha olvasom dém tünik
Egy-egy szőke, barna lány;
S fájó érzés támad nyomán,
Fogy a nóta, fogy a dal...
Tünőben az édes tarasz
Ha a szív nem fiatal.

Régi történet.

Irta: Ewonymus.

Egy öreg barátomtól hallottam a következő történetet:

18..-ben erdész voltam egy felsómagyarországi falucskában — beszéli ismerősöm, mely a Kárpátok — még akkori időben érintetlen — rengeteg erdőségeitől volt körülvéve. Hej — akkor még más idők jártak...! Felsir a lelkem, valahányszor arra járok, látva, hogy kedves erdőim helyén mindenfelé csak kopár, csupasz hegyek merednek az égnek, a melyeken csak itt-ott szégyenkezik egy árva borókabokor. Más idők, más emberek...! Magam is más voltam, erős fiatal s nem igen ijedtem meg a magam árnyékától. De el is kelt a bátorság akkori időben az erdészembernél, mert mi nem a mai „modern“ korban éltünk s nem jártuk betonirozott cserkészúton az erdőt, hanem a rengeteg sűrűségeket, a hol a mostani „vadászlakok“ helyén szegénylegény meg zsiványtanyák, farkasbarlangok és medvetészkek voltak.

Farkas...! Tudjátok is ti, hogy mi az; hol láttátok volna, a múzeumban vagy az állatkertben? Manapság már nincs belőle, csak hirmondónak, egy-egy, az is elbujdosik elhagyatottságában. És tudja a kő azért, hogy régen 30—40 farkas bólyongott egy csapatban, mégis akadt olyan 28-as agancsár is, a mit ti biztosan „Mamuth“-nak néznétek.

Volt biz abból bőven azon a télen is, a mikor ez az eset történt velem; napszállta után istentélő ember még az udvarra sem igen mert kimenni s éjszakára a házőrző kuvaszt is a pitvarba bocsátották, mert különben reggelre biztosan elvitte a farkas. Nem akarlak untatni, kedves öcsém azzal, a mi ebben az időtájban történt, mert még utoljára is loditásnak venned a dolgot; áttérek tehát az én esetemre:

Egy vasárnap délután — még akkori időben nőtlen ember voltam — nagyon rám jött az unalom s vágytam egy kis társaság után. Egyet gondoltam tehát s a mig Paraszkiva, az öreg gazdaasszonyom feltálalta az ebédet, megtöltöttem a puskaporos szarúmat s beraktam a táskamba a hozzávaló járulékokkal együtt. (Akkor még hátultöltő puskát nem ismertünk.) Jótéle ficzkókról meg golyóról sem feledkeztem meg. mivelhogy a farkasnak a finyásabb sörét nem igen imponál. Igy elkészülve aztán, hamarosan bevágtam az ebédemet s puskámat megtöltve, elindultam az 5 kilométerre eső „B“-telepre, a hol egy fűrészgyár volt. Menet nem

Sirolin
Ezzel az ötvöznyt és a testetlyt, megszabadult a betegségtől, vérszegénytől, éjjeli izzadástól.

Tüdőbetegségek, hurutok, szamárköhögés, skrofulozis, influenza
ellen számtalan tanár és orvos által naponta ajánlva.
Minthogy értéktelen utánzatokat is kínálnak, kérjen mindenütt „Roche“ eredeti csomagolást.
F. Hoffmann-La Roche & Co. Basel (Svájc).

„Roche“
Kapható orvosi rendelésre a gyógyszertárakban. — Ára üvegenként 4·— korona.

zásait és inkább járunk kevésbé jó minőségü magyar posztóból készült ruhában, mint a legfinomabb angol, vagy pláne a selejtes morva posztóban. Ez az egyetlen mód, hogy megteremtsük a nagy magyar ipart és függetlenitsük minden idegen befolyás alól.

De nézzünk csak egy más kiáltó példát! A nürnbergi baba-játékok révén évente szintén milliók vándorolnak ki külföldre ebből a szerencsétlen országból. Pedig nyilvánvaló dolog, hogy hatalmas rengeteinkben évente legalább is annyi fenyőfa rothad el, mint amennyiből ezek a játékszerek Nürnberg összes ilyen gyáraiban — egész Európa részére készülnek.

Hát olyan tökkel ütött faj vagyunk mi, hogy a mi fiaink nem tudnák megtanulni Nürnbergben ezt a gyermekjáték-gyártást? Vagy teljesen lehetetlen volna az, hogy egy pár szakembert — ha áldozatok árán is — Nürnbergből idetelepitsünk és a Felvidéken meg Erdély bércei között felállitsuk azokat a gyárakat, amelyek első sorban ezreknek adnak kenyeret, másodsorban milliókat tartanak itthon az évente külföldre vándorló magyar pénzből?

Csakhogy mindezekhez két dolog szükséges: akarat és idő.

A katonai alreál ünnepe.

Lelkesen ünnepelt a kőszegi katonai alreáliskola a király nevenapján ötvenéves fennállása emlékére. Már az emléknap előestélyén ünnepi díszt öltött a hatalmas épület. A főbejárónál és az épület előtt is ott lengette az őszi szellő a magyar trikolort is, mit jól eső örömmel üdvözöltünk. Az intézet parancsnoka *Jerzábek* Nándor mindent elkövetett, hogy a nagy napot igazán emlékezetessé tegye a vendégeknek és növendékeinek.

A kora reggeli órákban szemetelő eső is elvonult és kisütött utána a ragyogó nap, mely pompázó fényével csak emelte az ünnepi hangulatot.

Az épület előtti díszes tér kilenc órára megtelt az ünneplő vendégekkel és közönséggel. Az intézet volt tanárai és növendékei közül ott láttunk mintegy negyvenet. Ott volt továbbá a vadász, a huszár és honvéd tisztikar, a városi hatóság, a gimnázium tanári kara. Az ünnepet *Ratzenböck* Károly dr. katonai lelkész szentbeszéddel nyitotta meg, melyben az isteni, haza és a hadur iránti szeretetre buzditotta a növendéksereget. Utána hálaadó istentisztelet következett, mely alatt a 48. gyalogezred kitünő zenekara játszott. A tábori mise végeztével az ünneplő közönség és a kisnövendékek a játszotérre gyülekeztek, hol *Jerzábek* Nándor őrnagy-parancsnok szép beszéd keretében emlékezett meg az intézet ötvenéves multjáról. A tartalmas, katonás és lelkesen előadott beszédet legtöbb hadurának dicsőitésével és éltetésével fejezte be. Ezután a növendékek díszfölvonulása következett. Szép képet nyujtott a citra gyermeksereg, amint a katonazenekar hangjai mellett menetelt. A kis fiuk büszke önérzettel és lelkesedéssel vágták ki a defilirungot. A vendégek megtekintették azután az intézetet s ezzel a délelőtti ünnepség véget ért.

Délben a megjelent tanárok és volt növendékek tiszteletére banket volt.

A délutáni ünnepségek sorozatát a növendékek örömére rendezett játékok nyitották meg. Volt szabad versenyfutás, zsákfutás, falábas verseny, fazéktörés, min nemcsak az ifju sereg, de a közönség is jól mulatott. A nyertesek értékes emléktárgyakat kaptak jutalmul.

Este hat órakor a zene és szavalati előadás vette kezdetét. Az intézet nagy étterme zsufolásig megtelt közönséggel. Kedves élvezetet és szórakozást nyujtott a kiskatonák előadása. A jól sikerült számokból elismerőleg kell kiemelni különösen a növendékek zenekarát, mely nemcsak tudásával, de pompás előadásával minden darab után valóságos tapsvihart aratott. Osztatlan elismerés illeti a zenekar ambiciózus vezetőjét *Bayer* Richard hadnagyot, ki igazán kitett magáért a kis zenekarával.

A szép ünnepélyt, mely kedves emléket hagyott nemcsak a növendékek és vendégek, de a közönség szivébe is, este fényes tüzijátékkal fejezték be, mit *Ruzek* Nándor százados sikerrel rendezett.

•

A volt tanárok és növendékek közül megjelentek Svatek György ny. ezredes, ki a volt kőszegi növendékek legöregebbikje s az intézet megnyitásakor volt növendék, Uzelác Simon ny. ezredes, Passoni ny. ezredes, Schuppler Henrik ny. ezredes, Pavlas Ferenc hivatalnok, Bennesch hivatalnok, Winkler Lipót magánzó, Colombini Károly alezredes, Togni Péter alezredes, Fabesch Rudolf hivatalnok, Milojevics főhadnagy, Gerstl Károly százados, Löffler József főhadnagy, Tscheppen Károly hadnagy s még mások, kiknek neveit nem sikerült megtudni.

Rendkivüli közgyülés.

Maradnak a faoszlopok.

Kőszeg város képviselőtestülete mozgalmas és élénk közgyülést tartott pénteken délután. A rendkivüli közgyülésnek egyetlen tárgya volt a tanácsnak ama javaslata — a rendőrkapitány előterjesztése alapján, — hogy a szükebb utcákban, mint az Iskola, Chernel, Gyöngyös, Intézet-utcák és a Várkör egy részén a farudak helyett vastartó vezetéket alkalmazzanak. A többletköltség alig négyezer koronát tett volna ki és a városnak nemcsak szépészeti, de közlekedési szempontból is előnyös javaslatot a képviselőtestület 9 szavazat ellenében 12-vel elvetette. Mindkét part szónokai erősen érveltek álláspontjuk mellett, de végre is a vastartókat leszavazták.

A közgyülésen *August* János polgármesterhelyettes elnökölt, ki ismertette részletesen a többlet munka költségvetését s a szükséges 4 ezer korona költség megszavazását javasolta.

A vita gyors egymásutánban indult meg. *Lauringer* János dr. inditványozza, hogy maradjon a képviselőtestület az eredeti szerződés mellett, mert nem a faoszlopok csufitják el a várost, hanem igenis a feneketlen poros és sáros utcák.

Szova Ferencz képviselő is az eredeti szerződés mellett foglal állást s nem szavazza meg a költség többletet.

Kőszegi József rendőrkapitány az előtte szólókat igyekszik meggyőzni a vastartók szükségességéről, melyek szépészeti és közlekedési szempontból is felette előnyösek s felállításukkal csak megtakarítást érhetne el a város, mert tartósabbak és biztosabbak.

Dreiszker József dr. is a vastartók mellett szólal föl. Megbarátkozott már a faoszlopokkal is, mert a város haladásáról tesznek bizonyságot, de ott a hol vastartó kell, oda alkalmazzuk a vastartó vezetéket.

Kincs István városi plebános meggyőzően bizonyitja a vastartók előnyösségét. A farudakat minden 6—7 évben ujjal pótolhatjuk, ugymond, de meg a tizméterre teállitott vastartók nem csak tartósságra, hanem biztonsági szempontból is előnyösebbek, mert nem szakad oly könnyen a vezeték, mely sok esetben már halált is okozott s ha haladást jelent Kőszeg városra a villamos világitás, ugy azt, ne csak, az anyagi, de a szépészeti előrehaladás is vezesse, mért szukitsük hát, ugymond, az utcákat a farudakkal, mikor szebbé és szélesebbé kellene tennünk.

Majd ujra *Kőszegi* József szólalt föl s a tanácsi javaslat elfogadását ajánlotta. *Szova* Ferenc fölszólalása után, ki a faoszlopok tartóssága és az iránt szólalt föl, hogy a világitásra megszavazott összeget túl ne lépjük, elnök a vitát bezárta s egyben néhány rektifikáció után az iránt tett előterjesztést, hogy a képviselőtestület ne zárkózzék el legalább az elől, hogy ott, a hol okvetlen szükséges legyenek vastartók. Majd szavazásra tette föl a kérdést a tanács javaslata mellett, mit azonban a képviselőtestület három szótöbbséggel elvetett.

Közben *Lauringer* János dr. kijelentette, hogy az okvetlen szükségesnek jelzett utcák vastartóit sem szavazza meg, mert a költségekről nincs tudomása. Majd oly hangos lett a közgyülési terem, hogy az elnök szavait alig lehetett hallani, ki is a közgyülést bezárta s a második, illetve saját inditványát, hogy t. i. legalább ott alkalmazzanak vastartót a hol elkerülhetetlenül szükséges — szavazás alá nem bocsátotta.

A közgyülés alig 40 perc alatt véget ért.

Hirek.

— **Fölhivás.** Mivel vadászaink, kik hét éven át voltak városunk kedves lakói, hétfőn öt órakor végleg elhagynak minket, fölhivjuk Kőszeg város közönségét, hogy a távozókat impozáns menetben kisérje az állomásig, az érkező 83. ezred zászlóaljat pedig meleg lelkesedéssel fogadja. A tüzoltó zenekar szintén részt vesz a menetben.

— **Szabadságon.** *Sissovics* Miklós dr. polgármester e hó 5-ikével 8 napi szabadságidőt vett igénybe. Távolléte alatt *August* János főjegyző helyettesiti.

— **Stein Miklós** mérnök a kőszeg-soproni vasut engedményese pénteken a róti birtokosokkal tárgyalt a vasut ügyében, mely alkalommal szerződésileg abban állapodtak meg, hogy ott a hol a vasuti állomás lesz az erre szükséges területet 1280 koronáért, a hol pedig a vasutvonal keresztül megy, holdját 800 koronáért engedik át a róti birtokosok. Az erre vonatkozó szerződéseket alá is irták.

— **Közgyülési tárgysorozat.** Kőszeg város képviselőtestülete rendes havi közgyülését a jövő csütörtökön tartja meg, melynek tárgysorozatát itt ismertetjük: Erdei bizottsági elnök választás, a virilisták névjegyzékének kiigazitása, a szolgabiróság elhelyezése tárgyában kötött haszonbéri szerződés jóváhagyása, a városi helypénz bérbeadására vonatkozó megyei határozat bemutatása, a gyepmester illetményének fölemelése tárgyában hozott megyei határozat, a járásbiróság céljára épitési telek átengedése, polgármester illetményének kiegészitése, a jégpince helyreállitási költségeinek megszavazása, a huszárszázad parancsnokának megkeresése a lovagló tér használata miatt, Lausch Ferencné segély iránti kérvénye, Halper Ferenc téglásmester uj szerződéskötés iránti kérvénye fognak szerepelni a közgyülés napirendjén.

— **Vadásztisztek bucsuestelye.** A távozó vadásztisztek tiszteletére a katonai alreál tiszti kara szerdán a „Mulató"-ban bucsuestélyt rendezett, hol az alreáliskola ünnepélyére megjelent tisztek és a helybeni huszár és honvéd tisztikar is nagyszámban részt vett. Az estélyen a 48-ik gyalogezred zenekara játszott.

— **Elmennek a vadászok.** A 11. vadászzászlóalj holnap itt hagyja az öreg gőzmalomkaszárnyát s uj állomás helyére Triesztbe költözködik. Elmennek hát a szép vadászok, magukkal viszik hét év kedves emlékeit a szerelmes Adria partjára, hol felejteni nem is nehéz dolog. Délután tél hat órakor indulnak különvonattal és csütörtökön érnek az uj hazába. A vasutnál a városi tanács bucsuzik Kőszeg város közönsége nevében a vadászoktól.

— **Jönnek a nyolcvanhármasok.** A 83-ik gyalogezred 3-ik zászlóalja Komáromból holnap délután tél hatórakor érkezik Kőszegre. Mint halljuk, a fogadtatás ünnepélyes lesz.

— **Egy érdemes inditvány.** *August* János városi főjegyző a legutóbbi tanácsülésben azt az inditványt terjesztette elő, hogy ha a honvédség honvédtüzérséget nyer, ugy a város tegye meg a szükséges lépéseket illetékes helyen az iránt, hogy a honvédtüzérezredek egyikét Kőszeg város kapja meg. A tanács a további teendőkkel a polgármestert megbizta.

— **Tanitóválasztás Bozsokon.** Eldőlt a bozsoki tanitói állás sorsa is, melyet oly hosszu ideig helyettessel töltöttek be. Szeptember 30-án megtartott választáson a husz pályázó közül *Kocsis* József tanitót, *Kocsis* Lénárd bencéstanár testvéröccsét választották meg.

— **Utcai verekedés.** Szeptember 30-án az éjjeli órákban *Vida* József zanati tanitót *Grécsi* és *Hujber* kőszegi honvédőrmesterek megverték. Vida a bozsoki tanitóválasztásról jött több társával, kikkel együtt betért az egyik vendéglőbe, hol az összeszólalkozás történt, melyet aztán az utcán fejeztek be. Allitólag az őrmesterek inzultálták a tanitót, ki a vitézkedők ellen illetékes helyen följelentést is tett. Egyébként a verekedésről rendőrségünknek is tudomása van s igy a verekedőknek a rendőrséggel is meggyülik a baja.

— **Uj vadászönkentesek.** A 11. vadász-zászlóaljhoz október hó elsejével egyéves tényleges szolgálatra bevonultak Baranyai Dénes, Gulner László, Halász József, Kutassy László, Osvald Károly, Pulman Vince, Simon József, Soós Ferenc, Steiner Jenő önkéntesek, kik már másodikán elutaztak Triesztbe vadászaink uj állomás helyére.

---

tettem gyutacsot a pirametlire, mivel ugy sem volt kilátásom, hogy nappal találkozom valamivel.

A gyár igazgatónál jól töltöttük az időt s mire a vacsorától felállottunk, bizony már 10 óra is régen elmult. Nagyon marasztottak, hogy háljak ott, mivel ilyen farkasjáráskor istenkisértés haza indulni éjjel. De én már csak annál inkább nem maradtam virtusságból sem; még azt találnék hinni rólam, hogy félek.

Elindultam tehát s mikor a tanyát ugy jó 300 lépésre elhagytam, elé akartam keresni a gyutacsot, hogy feltegyem. Már minden zsebemet végigkutattam s a hogy töpreugek rajta, hogy hova is tehettem, hát egyszerre csak eszembe jut, hogy én azt azon módon ott elfelejtettem az asztalon, a hová elkészitettem.

Na most már mit csináljak? — most légy okos, Domokos . . . ! A puska itt van ugyan, de annyi haszná sem vehetem, mint egy jóféle mogyorófa-fütyköznek. Mit tegyek — visszatérjek . . . ? Szent, hogy nem fogják elhinni az egész kapszlihistóriát, hanem még rám fogják, hogy megijedtem. Eh, Isten neki, lesz a minek lenni kell . . . 5 kilométer nem a világ, már nincs is annyi, csak négy és tél!

Elindultam . . . ! A hold sápadt tányérja fényesen ragyogott s ezüstös sziuüre festette a szironyos havot, a mely vigan ropogott lépteim alatt. Ez a szirony bántott a legjobban, mert tudtam, hogy a farkas a szironyon szivesen elkóbor ól, a mely nem szakad le léptei alatt.

Már jöhettem ugy két kilométert s mind beljebb értem a sürü fenyvessel segályezett keskeny völgyi uton. Az irigy fenyők a holdvilágot is elzárták előlem s csak olyan homályos derengés volt körülöttem, a melyben alig hogy meg lehetett különböztetni az egyes tárgyak körvonalait. Néha, a hol egy kis nyilása volt a hegynek, metsző északi szél csapott az arcomba, de nem bántam, szinte jól esett ebben a nagy némaságban. Hogy a szél beférkőzött, aztán megindult az ismerős suttogás, nyöszörgés, sóhajtás, a mely a fenyveserdőnek sajátossága.

Már a harmadik kilométert jártam s szinte könnyebben lélegzettem fel. Pedig korán, mert egyszerre csak egy földig benőtt lucbokor aljában két fénylő pontot fedeztem fel, a mely ugy világitott, mint két szentjánosbogár. Tudtam, hogy bányadán állok. Ez a két fényes pont a farkas szeme, sokszor volt már szerencsém hozzá. Ha most gyutacs lenne a puskámon, csak az ujjam nyomásába kerülne, hogy kialadjon ez a két mécs, hiszen én már sok ilyen mécset eloltottam. De hát ha nincs.

A két fényes pont hirtelen eltünt, de tudtam, hogy nem végkép s még lesz egymással dolgunk. Meggyorsitottam tehát lépteimet a menuyire csak tudtam, a nélkül azonban, hogy szaladtam volna. Kevés időre a hátam mögött két orditást hallok, a mire még jobban kezdtem sietni, de egyszerre csak meghökkenve állottam meg: Előttem az uton, ugy 20—30 lépésre, számtalan apró fényes pontokat láttam villódzani, melyek hol előtüntek, hol elmultak. Tehát egész csapat farkas állja utamat lesben s a hátulsók hajtanak bele a halál torkába, mint a kopók a futó vadat!

A legközelebbi fenyőfához ugrottam s evetgyorsasággal kúsztam fel, áttörve magamat a sűrűn összenőt ágak tömkelegén. Csak itt mertem könnyebben lélegzeni, de mi lesz ezután . . . ?

A farkasok egy darabig óvatosan kerülgették a fát, majd látván, hogy kisiklottam hatalmukból, éktelen orditásba fogtak, a melyre mind több és több gyült össze, mig végre azt hittem, hogy a világ összes farkasa itt van, hogy halotti zsoltárt énekeljen az én temetési torom felett . . . !

De hiába fujták a legkeservesebb nótájukat s hiába strázsáltak ott világos kiviradtik, mégsem ülhették meg a tort, mert én nem fagytam meg s nem estem le közibük . . . !

Egyrészt az volt a szerencsém, hogy jó melegen voltam öltözve, de másrészt főképen edzett természetemnek köszönhettem, hogy kiállottam ezt a borzasztó éjjelt, amelyet sohasem tudnék elfeledni . . . !

— **A kőszeg-soproni vasut.** Sopron város törvényhatósága szeptember 29-iki ülésében foglalkozott a kőszeg-soproni vasut segélyezésének ügyével. A közgyülés elhatározta, hogy a vasut céljaira törzsrészvények ellenében átengedi a város tulajdonát képező azokat a területeket, melyeken a vasutvonal áthalad.

— **A városi virilisták 1907-re.** A legtöbb adófizetők névjegyzékét a jövő esztendőre a bizottság a következőkép állitotta össze. Rendes tagok: 1. Eszterházy Miklós herceg 1784·—, 2. dr. Waisbecker Antal 1462·28, 3, dr. Stur Lajos ügyvéd 1234·20, 4. Kincs István plébános 1126·50. 5. Gintuer Mihály 862·45, 6. Tipka Ferenc 832·48, 7. dr. Lauringer János 817·06, 8. id. Eitner Gusztáv 740·21, 9. Seybold Károly 719·84, 10. özv. Waisbecker Edéné 673·30, 11. Általános takarékpénztár 633·33, 12. id. Unger Károly 633·31, 13. Popper Ignác 581·11, 14. Freiberger Sándor 552·34, 15. dr. Deutsch Lajos ügyvéd 543·06, 16. Mohr Vilmos 520·10, 17. Pfeffel János 518·40, 18. Jánosa Lajos 513·65, 19. Czeke Gusztáv 487·70, 20. ifj Eitner Gusztáv 467·76, 21. Polák Sándor 455·67, 22. ifj. Unger Károly 394·67, 23. Domonkos nővérek 392·66, 24. Seybold Frigyes 388·79, 25. Fuchs János 388·56, 26. özv. Schneller Aurél 386·—, 27. özv. Sziklay Jánosné 383·90, 28. Losonczy Lehel 382·80, 29. özv. Waisbecker Henrikné 371·84, 30. Waisbecker János 364·21, 31. Kőszegi takarékpénztár 363·59, 32. Schreiner János 345·27, 33. Csikós Ede 340·-, 34. özv. Purt Frigyesné 331·70. Póttagok: 1. özv. Tuczentaller Lajosné 330·14 2. Schäffer Gusztáv 312·80. Eitner Ede 308·15, 4. Márkus Kálmán 299·14, 5. dr. Dreiszker József 276·62, 6. Kirchknopf Mihály 276·62. 7. Nyulassy István 245·68, 8. Róth Sándor 238·95 K.

— **Meghivó.** A Szombathely egyházmegyei r. kath. tanitó-egyesület kőszegi köre őszi gyülését október hó 11-én d. e. 10 órakor, szentmisével kezdve fogja Nagypösében megtartani, melyre az összes tagokat, valamint a tanügybarátokat tisztelettel meghivom. A gyülés tárgyai: két gyakorlati tanitás és egy elméleti felolvasás. Előadók *Ecker* Annuska, *Bognár* József pösei és *Kulcsár* Kálmán németgencsi tanitók. Ezenkivül egyéb administrativ ügyek nyernek elintézést.

Kőszeg, 1906. október 4-én.

Pados Gábor,
elnök.

— **A járda burkolás.** A járda burkolásra két ajánlat érkezett be, *Zerthofer* Mihály és *Laas* József épitőmestereké. Az ajánlati fölhivás szerint a burkolási munkálatok 1907 április közepéig befejezendők lettek volna. A járda burkolás előkészitő munkálatai azonban ugylátszik megakadtak. Nehézségek merültek föl ugyanis a kivitelt illetőleg, mert a tervek szerint a város egyes helyein lépcsők terveztetnek, miért is a tanács megbizta a polgármestert, hogy kivitel előtt a terveket felülvizsgálat végett a járdakészitésben szakavatott mérnöknek adja át.

— **Városi hely kiszközlése a kőszegi katonai Ireálban.** Érdemesnek tartjuk lekozölni az alábbi sorokat, melyek a kőszegi katonai alreálban városi helyek kieszközlését célozzák.

Tekintetes városi képviselőtestület!

Ötven éve, hogy Kőszegen a cs. kir. katonai alreáliskola fennáll és hallomás szerint f. évi október hó 4-én ennek 50 éves fennállását ünnepelik is meg.

Tekintve, hogy egy tél évszázad előtt Kőszeg város közönsége ez intézet létesitésénél nem csekély áldozatkészséget tanusitott, — közel 32 holdnyi területet ingyen adott a nélkül hogy fenntartotta volna azt, hogy egynéhány helyet ott betölthetne.

Ha egyáltalán van alkalom, ugy most nyilik meg a legszebb és szerény nézetem szerint az egyedüli alkalom, elődeink által akkor elkövetett mulasztást pótolni és ez iránt a szükséges lépéseket haladéktalanul megtenni, — e célból inditványozom:

Miszerint Ő Felsége október 4-iki népnapja és a cs. és kir. katonai alreáliskola 50 éves fennállásának ünnepélye alkalmából ragadtassék meg az alkalom a mulasztás pótlására és a szükséges lépések esetleg Felség folyamodvány utján is a legsürgősebben tétessenek meg az iránt, hogy a város közönsége egynéhány alapitványi hely betölthetésére feljogosittassék annál is inkább, mert kinálkozóbb alkalom alig lesz.

Kőszeg, 1906. évi szeptember hó 20-án.

Tisztelettel
Meszlényi Károly s. k.,
közgyám, a képviselőtestület tagja.

A kérvénnyel foglalkozott a városi tanács, ki a polgármestert bizta meg a szükségesnek mutatkozó eljárással. A képviselők között azonban erős mozgalom indult meg az iránt, hogy az ügygyel a közgyülésen érdemileg foglalkozzanak.

— **Villamvilágitás.** A mult hét folyamán a Ganz-féle villamossági részvénytársaság Király-utcza 674. sz. alatti irodájában a villamvilágitás bevezetését a következő házakba jelentették be: A uj takarékpénztár épületébe, a Vidt-féle házba, Küttl örökösök házába. Hudetz-féle házba, Maitz József füszerüzletébe, Schreiner János vendéglőjébe, Art Ferenczné házába. Mohr Mihályné házába, a Gyömörey házba. Frankl Bernát és Frankl Lajos házába.

— **Sorozás.** Kőszeg város hadköteleseit, mint már megirtuk e hó 10. és 11-én állitják sor alá. A járási hadkötelesek sorozása pedig ugyancsak a Mulatóban 12., 13. és 15-én fog megtartatni és pedig: október 12-én Rohonc nagyközség, a városhodászi és bándolyi körjegyzőségek községeinek hadköteleseit, 13-án a lékai, pörgölini és borostyánkői, 15-én a nagycsömötei, nemescsói, és szerdahelyi körjegyzőség községeinek hadköteleseit állitják sor alá.

— **A kőszegi Kelcz Adelffy árvaházban** időközben megüresedett városi helyet *Pünay* Elekkel töltötték be.

— **Vásár.** Kőszegen e hó 15-én országos kirakodó és állatvásár lesz.

* **Anyakönyvi statisztika.** A kőszegi anyakönyvi hivatalban az utóbbi időben a következő születési és halálozási eseteket jegyezték be:

Születés.

Szeptember 29-én: Horváth Mária leánya Margit, róm. kath.

Szeptember 30-án: Kasper János és Csánics Anna fia János, róm. kath.

Október 1-én: Virkner Lajos és Udvary Elvira fia Lajos, György, róm. kath.

Október 1-én: Iván Róza fia Gyula, róm. kath.

Október 1-én: Feigl Adolf és Strobl Berta leánya Ilona, róm. kath.

Halálozás.

Október 7-én: Heiling János 60 éves, róm. kath., véredények elmeszesedése.

— **A Dr. Richter-féle Liniment. Caps. comp (Horgony-Pain-Expeller)** igazi, népszerü házizszerré lett, mely számos családban már több mint 37 év óta mindig: készletben van. Hátfájás, csipőtájdalom, fejtájás, köszvény, csuznál stb.-nél a Horgony-Linimenttel való bedörzsölések mindig fájdalomcsillapitó hatást idéztek elő sőt járványkórnál, minő: a kolera és hányóhasfolyás, az altestnek Horgony-Linimenttel való bedörzsölése mindig igen jónak bizonyult. Ezen kitünő háziszer jó eredménnyel alkalmaztatott bedörzsölésképpen az influenza ellen is és üvegben: á 80 fillér, 1 kor. 40 fill. és 2 korona a legtöbb gyógyszertárban kapható; de beválásrlás alkalmával tessék határozottan Richter-féle Horgony-Linimentet (Horgony-Pain-Expellert) kérni, valamint a „Horgony" védjegyre és a Richter cégjegyzésre figyelni és csak eredeti üveget elfogadni.

Kossuth rumnak nincsen párja,
Magyar issza, magyar gyártja.

Eredeti 1 literes, ½ és ¼ literes palackokban kizárólag kapható Kőszegen Unger József urnál.

Irodalom és müvészet.

(*) **A „Zenélő-Magyarország"** zenemüfolyóirat ma megjelent 320-ik füzete a következő értékes zenemüujdonságokat tartalmazza: I. Hackl N. Lajosnak Farkas Imre poétikus szövegére irt „Ha elér hozzád" cimü bájos müdalát. II. Hackl N. Lajosnak „Marietta-Albumlapjába" cimü zongoradarabját. III. Bizet György örökszép operájából a „Carmenből": 1. Carmen indulót, 2 a „Habanerát". IV. Heidlberg Albertnek a budapesti nyári szinkörben 2 nyáron át folyton sorozatos müsoron levő „Tom-Pick" cimü operettjéből: 1. „Tom Pick belépőjét", 2 „Dal az irógépkisasszonyokról" cimü kedves kupleját. E pompás zenemüfolyóiratot, melynek minden egyes száma szakavatott megválasztással minden zenei váltajt felölel, s meghozza mindenkinek a maga izléséhez megfelelő zeneujdonságot — mint ilyent, minden zongoraked velőnek melegen ajánlunk. Havonta két füzet — negyedévben 6 füzet 3 korona előfizetésért. Egyes füzet és mutatványszám ára 1 korona. Előfizethetni az e számmal meginduló IV. évnegyedre, valamint az előző évnegyedre is – és kimeritő árjegyzéket az eddig megjelent 319 füzetről ingyen és bérmentve kapni — a „Zenélő-Magyarország" (Klökner Ede) zenemükiadóhivatalában Budapest VII. József-körut 22/24, hol egyuttal a legolcsóbban szerezhető be az összes tan- és zeneintézetekben használandó hangjegyek.

(*) **Dunántuli Szakácskönyv** cimmel uj szakácskönyv jelent meg alsószopori Nagy Ferencnétől. Ez a munka szerencsésen egyesiti azokat az előnyöket, amelyeket hasonló könyveinkben csak részben találunk föl. Mert amellett, hogy a közölt főzőrecipék rövid és világos formában ismertetik a helyesen adagolt ételek összetételét, azok egyszersmind teljesen megbizhatók és sikerük föltétlenül biztos, mert kipróbáltak. A főzés és sütés módja, az elkészités mikéntje is oly alaposan van leirva, hogy főzni tanulók részére a Dunántuli Szakácskönyv valóságos tankönyv számba sorolható, szakszerü ismertetései révén pedig kitünő utmutató kipróbált gazdasszonyok kezében is. A több mint 700 étel leirásán kivül egyéb hasznos tudnivalókat is tartalmazó s diszes kiállitásu könyv ára kötve 3 korona 60 fillér és megrendelhető a Pallas részvénytársaságnál Budapesten, valamint minden könyvkereskedőnél és a szerzőnél Pénzeskuton (Veszprémmegye), a ki a könyv értékesitése után fennmaradt tiszta jövedelem 5%-át a Tulipánszövetségnek 5%-át pedig a Gyermekvédő ligának ajánlja föl Aki tehát megveszi, egyuttal hazafias és emberbaráti célokra adózik.

Gabriel Kenyon.

Angol regény. Irta: Christie Murray.
„Erdekes könyvtár"-ból (38)

XIV.

Douglas, ki semmitsem tudott a mr. Gabriel hármas föltedezéséről, boldogan állott ott, a bájos alak szemlésébe merülve, mig Helén. egy végső mosolylyal bucsut véve tőle, lebocsátotta az ablakot és visszavonult.

Azután, nem véve észre mr. Gabrielt az ebédlő félhomályában, megfordult s a kocsiut felé tartott, a melyen egészen a park kapujáig haladt tova.

Itt aztán ismét megállott, Heléuről s csakis Helénről gondolkozva, mig álmodozásából léptek zaja ébresztette föl. Megfordult s egy kis fiut látott maga előtt.

A fiu táviratot vett ki a bőrzacskóból, mely Richard Douglasnak volt czimezve, „Perry Haugton, Nagyház".

Egy pillantás, melyet Douglas a táviratra vetett, arról győzte meg, hogy az Morton őrnagytól jő, ki is arra kéri föl, hogy ma este hat óra huszonöt perckor a vasutnál várja.

A fiu arcán meglátszott, hogy bünösnek érzi magát, s Dick azonnal észrevette rajta, hogy a távirat az ő hanyagságából késett meg.

— Te megálltál az uton gombozni, te semmirevaló! förmedt rá az ügyvéd a kis gonosztevőre. — Te, te még ugyis az akasztófára kerülsz!

A kis fiu, akinek a lekiismerete máris nagyon meg volt terhelve, erre olyan keserves elszántsággal kezdett sirni, hogy Douglas az imént adott erkölcsi leczke hatását egy meg nem érdemelt hat pennys pénzdarabbal rontotta le, s dolgára küldte a gyereket.

— Kérem alásan, sir, szólt erre emez, — a vasutnál egy ur tudakozódott uraságod felől.

Douglas, a fiut elbocsátva, a fogadó felé ment, váltig tünődve, hogy mi birhata az őrnagyot arra, hogy őt meglátogassa.

A fogadóba érkezve, éppen kérdezősködni akart a merőasztalnál, mikor az ivószoba szögletéből maga az őrnagy jött elő.

Kezet fogtak: Douglas melegen, az őrnagy pedig különös modorban, csaknem ridegen.

— Mi ujság? kérdé tőle Douglas.

— Hát elgondoltam magamban, felelt az őrnagy — hogy leszaladok egy kicsit ide és megnézem önt..

Ebben semmi sem volt, aminek Douglast meg kellett volna lepnie, de az őrnagy arckifejezése, és modora sehogysem vágott össze a szavaival.

— Nézze Morton, szólt Dick, — ha van számomra valami mondani valója, ne apránként adogassa be. A szerencsétlenség hatásának a megkettőztetésére ez a legbiztosabb módszer. Arca azt árulja el, hogy rossz hirnek a hozója. Ha ugy van, mondja meg azonnal minden kerülgetés nélkül.

— Kedves Dick, felelt az őrnagy, — én egyáltalában semmi hirnek sem vagyok a hozója. Semmi más mondanivalóm nincs, mint az, hogy látni akartam önt s most itt vagyok.

Douglas megelégedett az utóbbi kijelentéssel s egy-két perccel utóbb vidáman csevegtek mindenféléről.

Kissé később karonfogva léptek ki a csöndes falusi utcára. Az alkony végső világossága még folyvást ott derengett az égen, s a falusi élet hangjai, melyek még fülükbe hatottak, enyhék, csöndesek voltak.

A két jóbarát halk hangon csevegett tovább, mintha valami szentség rejtenék a csöndben, melyet nem akartak megzavarni.

A gyalog ösvény keskeny szalagja és a lovagló ur szélesebb sávja közt puha gyepen haladtak tova, amint a házak közül kiértek. Egyszerre csak a gyeput egy fordulójánál egy árnyalakkal találkoztak, ki nadrágzsebébe dugott kézzel s lehajlott lővel ballagott előttük.

— Morton, szólt Douglas, — az a kicsi ember alighanem Sullivan volt.

— En is ugy gondoltam, szólt a őrnagy.

— En meg bizonyos vagyok benne, felelt Dick. — Rögtön megismertem a hangját. Vajjon mit keres most itt?

— Milyen nyomoruságos kicsiny ez a világ! bölcselkedett az őrnagy. — Az ember folyvást ismerősökbe botlik, akárhová kerül is.

E pillanattól fogva az őrnagy modorán bizonyos deges kapkodás volt észrevehető. Néha egy-két percig kicsapongó vidámsággal beszélt, azután pedig mondata közepén egyszerre elhallgatott, s komor némaságba merült.

— Morton, szólt Dick, összevetve ezt az ujabb jelenséget barátjának a találkozáskor tanusitott furcsa modorával, — mi lelte önt? Mondja meg. Az ön lelkét nyomja valami.

— Biz azt sok minden nyomja, felelt az őrnagy. — De becsületemre mondom, semmi olyat nem tudok, amit önnek egyáltalán el kellene mondanom.

Dick szivesen beérte ezzel a kijelentéssel, s azután ismét közönyös dolgokról kezdtek beszélgetni, mikor egyszerre csak mr. Kenyont pillantották meg, ki szokott váll-görnyesztésével s hátrakulcsolt kézzel jött elébük, barátságosan üdvözölve vendégét.

Köszönése szokatlanul meleg és szives volt s meg is állott, hogy néhány barátságos szót váltson fiatal vendégével.

— Barátom, Mortou őrnagy, mr. Kenyon, szólt Douglas.

Gabriel kezet fogott Morton őrnagygyal s kissé tulságos áradozással fejezte ki azon való örömét, hogy kedves és nagyrabecsült fiatal barátjának egy ismerősével találkozhatik.

Az őrnagy, visszagondolva arra, amit Sullivantól ma hallott, csöppet sem volt áradozó.

— Valahol szomszédságban van látogatóban Morton őrnagy? kérdezte Gabriel.

— Régi jó pajtások vagyunk, felelt Dick, — s ő éppeu azért jött le, hogy engem láthasson.

— Kérem, őrnagy ur, szólt erre Gabriel, — amig itt tartózkodik, legyen az én vendégem.

— Köszönöm, felelt az őrnagy meglehetős hidegséggel, — de holnap már visszamegyek Londonba.

De Gabriel nem tágitott.

— Mr. Douglasnak egy jó barátja, aki Perry Haughtonba van, nem maradhat az ő házán kivül, szólt s olyan melegen és állhatatosan unszolta az őrnagyot, hogy ez, mivel a visszautasitásra semmi alapos okot sem hozhatott föl, kénytelen volt elfogadni a felajánlott vendégszeretetet.

(Folytatása következik.)

Vasuti menetrend.

Állomások.	II. III. oszt. kocsikkal.			
Középeurópai idő.	reggel	d. e.	d. u.	d. u.
Köszeg ind.	5^{10}	7^{50}	11^{40}	5^{40}
Lukácsháza (m. h.)	5^{24}	8^{04}	11^{54}	5^{54}
Német-Gencs (m. h.)	5^{39}	8^{20}	12^{10}	6^{10}
Szombathely érk.	5^{54}	8^{35}	12^{25}	6^{25}
Szombathely ind.	6^{45}	10^{40}	3^{15}	7^{30}
Német-Gencs (m. h.)	7^{01}	10^{56}	3^{31}	7^{45}
Lukácsháza (m. h.)	7^{18}	11^{13}	3^{48}	8^{12}
Köszeg érk.	7^{31}	11^{26}	4^{01}	8^{25}

Este 6 és reggel 6 óra közötti időben a percek alá vannak huzva.

Angol nyelvből

órákat ad képzőknek és haladóknak okleveles tanitónő. Cim a kiadóhivatalban.

Házeladás.

Köszegen a Főtéren egy emeletes jókarban levő ház eladó.

Bővebbet e lap kiadóhivatalában.

Bécsujhelyi frankfurti nagy 1 pár 20 fill.
„ „ kis „ „ 10 „
„ knakk kalbász „ „ 20 „
„ Cervelat „ „ „ 10 „
valamint különféle felvágott mindig frissen kapható Waisbecker Ede utóda **Schaar Józsefnél** Kőszegen.

Személy hitel!

Kezes és kezes nélkül katonatisztek-, papok-, lelkészek-, udvari-, állami-, megyei- és magántisztviselők tanitók, kereskedők, iparosok, nyugdijjogosult hölgyek, kereskedelmi alkalmazottak és magánosoknak $^1/_4$ - 25 évig terjedő időre heti, havi $^1/_4$—$^1/_6$ és egész évi tőkekamat törlesztéssel.

Különlegesség: A páris-bécsi enquéte értelmében tőkésitjük a jövedelmet.

4%! 4%! 4%! 4%!

Jelzálog hitel

300 koronától feljebb I. II.. és III. helyre földek, városi és vidéki házak, nyaralók, gyárak, fürdő épületek, malmok, ásványviz és egyéb források és kőbányákra, a becsérték $^2/_3$ részéig.

Építési hitel!

épitésfélben lévő ingatlanokra 2—3 részletben, oly arányban a mily arányban az épitkezés előre haladt!

Bank és magánadóságok convertálása!

Váltó- és tárczahitel! Viszleszámitolás és váltó csere kereskedőknek!

Készitünk tervezeteket különféle ujonnan alapitandó vállalatokról, valamint financirozzuk is ezeket. Elvállaljuk technikai és geologiai véleményezésekes hites szakértők által; foglalkozunk fennálló vállalatok részvénytársasággá való átalakitással.

Előnyösen! Solid alapon és gyorsan eszközöljük mindezen fenti műveleteket elsőrangu belföldi és páris londoni intézetek által.

Elsőreudü ajánlatok!

Kérjen prospectust!

Válaszbélyeg melléklendő!

Meller L. Egyed

V. Koháry-utca 19. **Budapest.**

Arverési hirdetmény.

Alulirott kir. közjegyző közhirré teszem, hogy **Simonovits János** ó-hodászi lakos megkeresése folytán a **Gölöncsér Ferencz** nagyhorsányi lakostól megvásárolt két ló és pedig egy $5^1/_2$ éves sötét pej herélt ló (havi vakságban szenvedő), továbbá egy $4^1/_2$ éves sárga kanca ló, homlokán fehér folt, hátulsó bal lába kese,

folyó évi október hó 13-án Kőszegen a fotéren, délelőtt 9 órakor

nyilvános árverésen a legtöbbet igérőnek azonnali készpénz fizetés mellett eladatnak.

A két lónak kikiáltási ára összesen 1070 azaz: Egyezer hetven korona.

A lovak a kikiáltási áron alul is eladatnak.

A legtöbbet igérő tartozik a beigért vételárt azonnal kifizetni, s a lovakat átvenni.

Pfeffel János,
kir. közjegyző.

Császárfürdő Budapesten. Nyári és téli gyógyhely, a magyar irgalmasrend tulajdoná. Első rangu kénes hévvizü gyógyfürdő; modern berendezésü gőzfürdő, kényelmes iszapfürdők, uszodák, török-, kő- és márványfürdők; hőleg-, szénsavas- és villamosviz-fürdők. Ivó- és belegzési kura. 200 kényelmes lakószoba. Szolid kezelés, jutányos árak. Prospektust ingyen és bérmentve küld

Az igazgatóság.

Ha köszvényben, reumában, ischiásban szenved,
vegyen egy üveg

Dr. Flesch-féle köszvényszeszt,

mely csúzt köszvényt, reumát, kéz-, láb-, hát- és derékfájást, kezek és lábak gyengeségét, fájdalmakat és daganatokat biztosan gyógyit. Hatása a legrövidebb idő alatt észlelhető. Kapható:

Dr. E. M. „Magyar korona" gyógyszertárában
Győr, Baross-ut 24. sz.

Mástél deciliteres üveg ára 2 kor. Huzamosabb használatra való „családi" üveg ára 5 kor. 3 kis, vagy 2 „családi" üveg rendelésénél már bérmentve, utánvéttel küldjük.

Védjegy: „Horgony!"

A Liniment. Capsici comp., a Horgony-Pain-Expeller

pőleka

egy régjonak bizonyult házi-szer, mely már tobb miut 37 év óta legjobb fájdalomcsillapitó szernek bizonyult **köszvenynel, csuznál** és **meghüléseknel**, bedörzsölésképpen használva.

Figyelmeztetés. Silány hamisitványok miatt bevásárláskor óvatosak legyünk és csak olyan üveget fogadjunk el, mely a **„Horgony"** vedjegygyel és a **Richter** czégjegyzéssel ellátott dobozba van csomagolva. Ára üvegekben K —.80, K 1.40 és K 2.— és úgyszólván minden gyógyszertárban kapható. — Főraktár: **Török József** gyógyszerésznél. **Budapest.**

Dr. Richter gyogyszertársa az „Arany oroszlánhoz", Prágában Elisabethstrasse 5 neu. Mindennapi szétküldés.

Hudetz József

kőfaragómester

Szombathely.

Raktáraiban készletben tart nagy választékban

siremlékeket,

szobrászati műveket

syenit, gránit, tiroli, szilézia és steiermárvány fajokból, valamit homokkövekből 5 frttól 1000 frtig. Továbbá készit: épitkezési munkálatokat, oltárokat, szent-szobrokat, uti kereszteket, keresztelő-medencéket, mauzoleumokat. sirszegélyeket vasrácsozatokkal vagy anélkül stb.

Vázlatok és rajzok díj nélkül készittetnek.

GYÓGY-COGNAC
KIZÁRÓLAG
BORBÓL-PÁROLT
ÁLLANDÓ VEGYI ELLENŐRZÉS ALATT
CAMIS & STOCK-PÁROLÓ-TELEPE
FIUME-BARCOLA.

Egy üveg 5 kor., fél üveg 2 kor. 60 fill.

Kapható Kőszegen

Jánosa Gyula-, Pollák Sándor- és Schaar Józsefnél.

Keil-lakk

legkitünőbb mázoló-szer puha padló számára.

Keil-féle viasz-kenőcs kemény padló számára.

Keil-féle fehér „Glasur" fénymáz 90 fill.

Keil-féle arany-lénymáz képkereteknek 40 fill.

Keil-féle szalmakalap-festék minden szinben.

Mindenkor kaphatók:

Unger József cég-nél Kőszegen.

Szombathely: Kaiser Lajos.

Feigl Gyula

könyvnyomdász

Kőszegen, Várkör 81. sz.

Elvállal mindennemü nyomdász munkákat, kivánatra:

egyszerübb, vagy diszesebb kiállitásban

a legolcsóbb árak mellett.

Kiadóhivatala a

„KŐSZEG ÉS VIDÉKE"

czimü lapnak, hol **hirdetések** a **legjutányosabb áron** felvétetnek.

Nyom. Feigl Gyula könyvnyomdájában Kőszegen.